

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

samme gælder i nogen grad det indlæg, det ærede medlem hr. Sønderup kom med, at jeg under forhandlingerne for et år siden egenmægtigt havde taget arbejdstidsspørgsmålet ud af forhandlingerne gennem udtalelser, jeg havde fremsat. Det er ganske forkert. Jeg udtalte mig overhovedet ikke om spørgsmålet om landbrugets arbejdstid, medens forhandlingerne fandt sted. Den udtalelse af mig på et møde i Middelfart, som det ærede medlem hr. Sønderup har henvist til, stammer fra et tidspunkt, da hele problemet var gennemforhandlet, da forhandlingerne var afsluttet, da begge parter havde accepteret et mæglingforslag, der gik ud på, at spørgsmålet om landbrugets arbejdstid skulle udskydes et år. Hvad der skulle ske, når dette år var gået, måtte bero på, hvorvidt der ad lovgivningsmæssig vej var foretaget en reduktion af arbejdstiden for de arbejdergrupper, spørgsmålet her drejede sig om. Mine udtalelser kan altså ikke have haft nogen som helst indflydelse på forløbet af forhandlingerne. De var som sagt afsluttet, da jeg fremsatte udtalelsen. Derimod er det uden tvivl rigtigt, at den aftale, de to parter dengang traf, blev afgørende for, at vi ikke allerede i fjor kom til at stå i den vanskelighed, som vi står i her i dag. Jeg synes, det er rigtigt, at den korrekte fremstilling af tingenes forløb bliver givet.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen rettede stærke bebrejdelser mod den ene part i konflikten og mente, at netop den part havde håret sig kynisk ad. Jeg tror, det er meget svært, hvor der er tale om krig eller en konflikt, at måle kynismen. Hvad er mest kynisk: at erklære arbejdsstandsning overfor 79 gårde eller bebude en lockout for hele mejeribrugene i landet? Jeg tror ikke, svaret på det spørgsmål er så enkelt, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen forestiller sig.

Jeg forstod, at man fra venstres og det konservative folkepartis side var utilbøjelig til at acceptere det forslag, regeringen her har fremsat, idet man mente, at det var bedre at foretage et lovindgreb, hvorved de pr. 1. april gældende overenskomstforhold blev forlænget uændret for et år. Jeg synes, man må være klar over, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)

antydte, at man ved at træffe en sådan afgørelse direkte går den ene parts ærinde, idet man netop træffer den afgørelse, den har ønsket og den anden part modsat sig. Jeg er ikke sikker på, at en sådan fremgangsmåde vil være rimelig.

Iøvrigt har jeg ikke flere bemærkninger at gøre, men takker det ærede medlem hr. Bundvad for tilslutningen og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) for tilsagnet om medvirken til en saglig drøftelse i udvalget, ligesom jeg takker det ærede medlem hr. Oluf Pedersen for tilsagnet om en tilsvarende saglig standpunkttagen, når udvalgsarbejdet er sluttet.

Bundvad: Det ærede medlem hr. Sønderup gik ind i en procedure for, at arbejdstiden i landbruget ikke må forkortes, skønt det dog er spørgsmålet om en uvildig domstols afgørelse af sagen, vi skulle drøfte. Da det ærede medlem nu har taget problemet op, synes jeg, det er nødvendigt at gøre en ganske kort bemærkning derafter.

Det ærede medlem hr. Sønderup gør den slags ting godt; han kan få naturens orden og dyrenes pasning og meget andet med ind i det; men han glemmer, når han siger landbrug, at landbrug også er landarbejderne. Det ærede medlem roser landbruget; det er rigtigt, at det er et dygtigt erhverv med en stor valutaindtjening, en stor økonomisk betydning for vort land, men det er da ikke alene den besiddende landbruger, der er med til at skabe disse værdier; det må da lige så vel være landarbejderen, som er med til at tage det tag. Skal man gøre tingene op, tror jeg, det er nødvendigt at tage landarbejderen med i betragtning.

Når det ærede medlem siger, at hvis man forkortede arbejdstiden med — var det ikke en halv time — ville landbruget gå over fra intensiv til ekstensiv drift, så går det ærede medlem for vidt. Er det ikke samtidig værd at overveje, at når man ude på landet ikke følger helt med i arbejdstidsspørgsmålet og ikke følger med i den sociale udvikling, er det måske en af årsagerne til, at der er en større vandring fra landet til byerne end i og for sig ønskeligt, en vandring bort fra landbruget, som kan blive til større skade for landbruget, end en arbejdstidsforkortelse ville blive?

Jeg forstår, at det ærede medlem hr.